Reid, Gordon Clayton (Private) 09 E 10



Gordon Clayton Reid werd op 21 juli 1910 geboren in Shelburne, Ontario, ongeveer 100 km ten noordwesten van Toronto. Zijn ouders, Albert Nelson Reid (1883-1942) en Margaret Ann McCoy (1888-1960), waren beiden afkomstig uit het zuidelijke deel van Hastings County, Ontario, ongeveer 250 km ten noordoosten van Toronto. Ze trouwden in 1908 en kregen acht kinderen, waarvan er zes ouder werden dan een jaar: Nelson, Gordon, Ethel, Willard en de tweeling Edith en Minerva. Het gezin was protestants en behoorde tot de *United Church of Canada*.

Gordons ouders trouwden in Marmora, in Hastings County. Niet lang na de geboorte van hun oudste zoon Nelson verhuisden ze naar Shelburne. Na enkele jaren keerden ze terug naar Hastings County, waar ze op verschillende plaatsen woonden. Omstreeks 1918 verhuisde het gezin naar de stad Belleville, die na de Eerste Wereldoorlog een sterke economische groei doormaakte. Begin jaren dertig, na de beurskrach van 1929 en tijdens de daaropvolgende economische depressie, verhuisde het gezin naar Hamilton, waar waarschijnlijk meer werk te vinden was.



Zuid-Ontario.
© Ultimaps.com

Gordon ging naar *Belleville Public School* en verliet deze na het zevende leerjaar, toen hij 16 jaar oud was. Daarna werkte hij in diverse tijdelijke banen, waaronder een jaar als vrachtwagenchauffeur. De laatste tweeënhalf jaar voor hij in militaire dienst ging, was hij plaatwerker in een fabriek van *Canadian Westinghouse Company* in Hamilton. Hij was lid van de Noord-Amerikaanse vakbond *United Electrical, Radio and Machine Workers of America*.

Op 12 augustus 1942 meldde Gordon zich in Toronto aan bij het leger, nadat hij was opgeroepen op grond van de *National Resources Mobilization Act (NRMA)*. Op zijn aanmeldingsformulier staat de onjuiste geboortedatum 21 juli 1911, die daarna leidend bleef in de militaire administratie. Bij zijn medische

keuring werd vastgesteld dat zijn lichamelijke conditie voldoende was om in dienst te treden, hoewel hij vaak verkouden was en zijn gebit in zeer slechte staat verkeerde. Op zijn beoordelingsformulier werd vermeld dat hij een hoge intelligentie had — hij scoorde 161 op een schaal van 211 in de M-test die werd gebruikt om leervermogen en aanleg van rekruten te beoordelen. Een officier schreef op het formulier: "Hij heeft blijkbaar nooit veel kansen gehad — hij komt betrouwbaar en bekwaam over."



Eind augustus 1942 werd Gordon ingedeeld bij het *A4 Canadian Artillery Training Centre* in Brandon, Manitoba, waar hij zijn basis- en artillerieopleiding kreeg. Zijn verblijf in Brandon was een bewogen periode. Begin oktober lag hij een week in het militaire ziekenhuis vanwege een abces in zijn kaak; mogelijk kreeg hij toen zijn kunstgebit. Op 14 november trouwde hij met de zes jaar jongere Gladys Theresa Parkinson. En anderhalve maand later, op 28 december, overleed zijn vader in Hamilton aan maagkanker.

Na zijn opleiding werd Gordon ingedeeld bij het *25th Field Regiment* van het Artilleriekorps. Deze eenheid speelde een rol bij de binnenlandse verdediging en had militaire bases verspreid over West-Canada. Gordon verbleef onder andere in Nanaimo, Alberni, Vernon en Prince George in British Columbia, maar bracht het grootste deel van zijn tijd als NRMA-soldaat door in Wainwright, Alberta. In Wainwright behaalde hij meerdere certificaten als chauffeur; op 31 juli 1944 bereikte hij de hoogste categorie — Groep C — als *Driver Mechanic*.

Op 22 augustus 1944 trad Gordon vrijwillig in dienst bij het actieve Canadese leger, wat betekende dat hij uitgezonden kon worden naar het oorlogsfront. Eind november werd hij van Wainwright overgebracht naar *No. 1 Transit Camp* in Windsor, Nova Scotia, een doorvoerkamp voor militairen die naar Europa werden verscheept. Op 23 december vertrok hij vanuit Halifax naar Engeland, waar hij op de laatste dag van 1944 arriveerde.

Zijn vrouw Gladys woonde de periode dat Gordon in NRMA-dienst was in de buurt van haar man en verhuisde mee wanneer hij werd overgeplaatst. Op 3 december 1943 werd hun zoon Edward Albert geboren in Vernon, British Columbia. In september 1944 verhuisde Gladys met Edward — en vier maanden zwanger van hun tweede kind — van Wainwright naar Hamilton, waar ze in eerste instantie bij haar schoonmoeder ging wonen.

In Engeland werd Gordon ingedeeld bij *2 CITR* — een opleidingsregiment van de infanterie — in Aldershot, Hampshire. Eind 1944 en begin 1945 werden veel soldaten van andere legeronderdelen overgeplaatst naar de infanterie, omdat deze onverwacht zware verliezen had geleden in de gevechten na D-Day op 6 juni 1944. Gordons dossier bevat een verslag van het intakegesprek dat hij had bij 2 CITR, waarin staat: "Hij heeft last van zijn benen en denkt dat hij de

taken van een infanterist niet aankan.” De aanbeveling was hem in te zetten als Driver Mechanic bij een transportonderdeel.

Vermoedelijk volgde Gordon bij 2 CITR een infanterie-conversietraining van enkele weken. Op 22 februari, twee weken na de geboorte van zijn dochter Patricia Anne, werd hij overgebracht naar het Europese vasteland. Op 1 maart voegde Gordon zich bij zijn eenheid, het *Royal Regiment of Canada*, onderdeel van de 4e Brigade van de 2e Canadese Infanteriedivisie. De *Royals* namen deel aan het Rijnlandoffensief en waren verwikkeld in hevige gevechten in het Hochwald, nabij Xanten in Duitsland. Het lijkt onwaarschijnlijk dat hij aan die strijd heeft deelgenomen — het inpassen van versterkingen in de gelederen kostte tijd en daarvoor was op dat moment weinig gelegenheid. Nadat Xanten op 11 maart veroverd was, werden de Royals teruggetrokken naar Kranenburg, aan de noordkant van het Reichswald. Eind maart staken ze de Rijn over bij Rees, nadat er een bruggenhoofd was gevestigd aan de overkant van de rivier.

Van 2 tot en met 4 april vochten de Royals bij Almen, zo’n 10 km ten oosten van Zutphen, om het Twentekanaal over te steken. Daarbij leden ze zware verliezen: 13 doden, 27 gewonden en 4 gevangenen. Dit zal Gordons eerste gevechtservaring geweest zijn.

Op 13 april 1945, nadat Assen was bevrijd, rukte de 2e Infanteriedivisie op naar Groningen. De voorste troepen bestonden uit een colonne tanks van de *Fort Garry Horse,* gevolgd door ‘Kangaroos’ — tanks zonder geschutskoepel — met soldaten van de Royal Hamilton Light Infantry, de *Rileys.* Bij de stadsgrens kwamen ze onder vuur te liggen van *Flak*-luchtafweergeschut en machine-geweren. Dit was het begin van de Slag om Groningen, die tot 16 april zou duren.

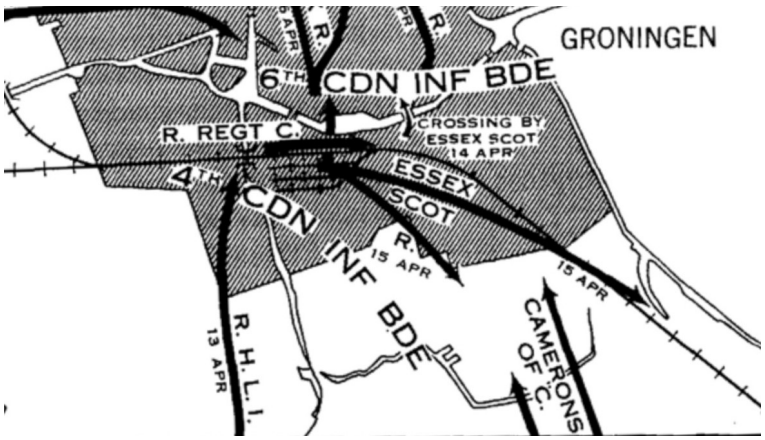

Aanval van de 2e Canadese Infanteriedivisie op het zuiden van Groningen.

Bron: C.P. Stacey, The Victory Campaign (1960).

De Rileys slaagden erin het verzet in het Stadspark en rond de Paterswoldse-weg ten zuiden van de Parkweg te breken. Ze probeerden ook tevergeefs de stategisch belangrijke Parkbrug over het Noord-Willemskanaal te veroveren.

Op 14 april werd de gehele 4e Infanteriebrigade ingezet in het zuidwesten van Groningen. De Rileys vochten aan de noordkant van de Paterswoldseweg. Twee compagnieën van de Royals wisten tussen vier uur en half vijf ’s morgens met

boten de overkant van het Noord-Willemskanaal ten zuiden van de Parkbrug te bereiken en zo een tweede front te openen. Om zeven uur hadden ze de brug onder controle.

De rest van de dag waren de Royals bezig met het zuiveren van gebied ten oosten van het Noord-Willemskanaal en ten zuiden van het Verbindingskanaal en de vlakbij gelegen spoorlijn. Aan het eind van de ochtend werden de Essex Scottish ingezet om de Royals te ondersteunen. De Canadezen leverden zware huis-aan-huisgevechten om de verdedigers, Duitsers en Nederlandse SS'ers, te verdrijven. De verdedigers hadden zich op de bovenste verdiepingen van de appartementenblokken verschanst. Ook hadden de Canadezen veel last van strategisch geplaatst Flak-geschut waarmee de Duitsers vanaf de Hereweg de Parkweg en de Parkbrug onder vuur hielden. Pas toen enkele tanks van de Fort Garry Horse het geschut van de Duitsers hadden uitgeschakeld, konden de Canadezen oprukken en hun doel voor die dag bereiken.

Bij de gevechten in Groningen op 14 april 1945 raakte Gordon gewond. Hij werd nog vervoerd naar een medische hulppost, No. 5 Canadian Field Dressing Station, maar bezweek daar aan zijn verwondingen.

Gordon werd begraven op de Zuiderbegraafplaats in het Asserbos in Assen. In 1946 werd hij herbegraven op de Canadese Begraafplaats in Holten, waar hij nu rust in graf 09.E.10. Op zijn grafsteen staat de inscriptie

THERE IS A LINK	[ER IS EEN BAND
DEATH CANNOT SEVER	DIE DE DOOD NIET KAN VERBREKEN
LOVE AND REMEMBRANCE	LIEFDE EN HERINNERING
LAST FOR EVER	BLIJVEN EEUWIG BESTAAN]

In 12 augustus 1944, precies twee jaar nadat hij in dienst was getreden, kreeg Gordon Reid een *Good Conduct Badge* toegekend vanwege zijn smetteloze staat van dienst. Na zijn overlijden kreeg hij de volgende Canadese militaire onderscheidingen: de *1939-1945 Star,* de *France and Germany Star,* de *War Medal 1939-1945* en de *Canadian Volunteer Service Medal with Clasp.*

Gordons echtgenote Gladys hertrouwde niet. Ze overleed in 1996, enkele dagen na haar tachtigste verjaardag.



© 2026 Walter Ravenek